

STEFANIE

Der var røde julekugler med snespættede mønstre, kræmmerhuse fyldt op til randen af pebernødder, guldfarvede guirlander og julehjerter, som jeg havde klippet og flettet sammen med min familie. Gaver lå under træet og fyldte min mave med bobler, der hele tiden var ved at sprænges af nysgerrighed. Jeg var 14 år gammel, det var tre måneder før min 15 års fødselsdag, og verden lå åben for mine fødder. Som et es, jeg havde i ærmet.

Vi sang *Glade jul, dejlige jul, Sikken voldsom trængsel og alarm og På loftet sidder nissen* og mange andre melodier, der frembragte smil på mine søskendes ansigter. Min mor og far sang igennem, som var de til højmesse i Nørre Tranders kirke. Min mave var mæt, og mine øjne var tændte den sidste juleaften, jeg tilbragte i familiens skød. Appelsiner, der drev af saft, når jeg pillede dem. Det var endnu et af mine lykkeligste barndoms minder. Hvorfor var det så simpelt dengang? Så enkelt at blive glad?

Mange børn levede i hjem, hvor de ikke fik appelsiner, ikke engang rent vand eller et tæt tag over deres hoveder. Tænk hvis det havde været mig, der levede sådan og var vant til at blive glad over ... tjah, en myre, der marcherede hen mod sit bo med et bygekorn på ryggen. Sikke en glæde, det lille barn ville opleve, hvis det ligefrem blev budt på en burger og pommes frites. Eller en tur i badeland, hvor det sprang med vand i alle mulige forlystelser og temperaturer. Sikke en herlighed selv at kunne vælge, om vandet skulle være tilgængeligt, og om det lille menneske slap-
pede af i dampbad, sauna, boblebad eller svømmede i et 25 meters bassin.

Sådan et barn var jeg. Mine forældre tilbød mig at komme i badeland næsten hver søndag, hvis jeg ville det. Så kunne jeg svømme sammen

med mor og far eller lege med mine mindre søskende på rutschebanen og dyrke hovedspring fra fem meter vippen. Sådan en pige var jeg.

Hvordan havde Jannik det, da han voksede op? Jeg vidste det ikke.

Edgar havde det træls. Det vidste jeg fra besøgene hos hans mor, der var den eneste, der passede på ham, og som havde migræne hver eller hver anden dag og derfor mest kunne ligge ned i et mørkt soveværelse og uden forstyrrelser. Edgar var en hest spændt for en plov, når han handlede ind, lavede spejlæg, gjorde rent og hentede medicin til sin mor.

Er det retfærdighed, at han måtte dø, mens Jannik går fri?